

De overeenkomsten tussen *Kanamori* en een Haagse politieagent

Door: Ingrid van Reede van Oudtshoorn

Kanamori in het basisonderwijs, in het vo en op de Pabo. Het na-ijleffect van zijn levenslessen in Nederland, België en op Sint Maarten. Net als je denkt dat je alle facetten wel zo'n beetje gehad hebt, blijkt de Japanse leraar óók een inspiratiebron voor studenten aan de Haagse politieacademie. Ingrid van Reede van Oudtshoorn rapporteert: "Een empathische autoriteit worden – daar gaat het om."

Politieagenten komen in hun dagelijks werk met veel verschillende mensen en situaties in aanraking. Het ene moment moeten ze, om hun werk goed te doen, hard zijn door te confronteren, grenzen te stellen en daar consequenties aan verbinden, desnoods met geweld. En op het volgende moment is het juist beter om te luisteren en te praten, je in te leven. Schakelen daartussen, in één situatie, maakt het werk moeilijk. Tijdens een inspiratiedag onder docenten van de opleiding mbo politiekunde toont een docent fragmenten uit de film *Children Full of Life*, waarin Kanamori laat zien hoe je een empathische autoriteit kunt zijn. De Japanse leraar combineert die harde en zachte kant fenomenaal. Je ziet hem kinderen confronteren, wanneer ze geen verantwoordelijkheid nemen voor wat ze doen: "Nu is het genoeg, je gaat over een grens en dit is je straf." Vervolgens laat hij toe dat kinderen in opstand komen. Hij laat ze met argumenten komen en luistert daar echt naar. Een goed betoog wordt beloond, en Kanamori komt terug op zijn besluit. Op zo'n moment blijft de Japanse leraar niet vasthouden aan zijn autoriteit, maar zakt naar een gelijkwaardige positie. Interessant is dat hij daarmee geen centimeter gezag verliest. Die essentie is voor politiestudenten belangrijk.

Daarbij laat Kanamori zien hoe belangrijk het is om de dingen te laten gebeuren. De controle, ogenschijnlijk, uit handen te geven. Juist omdat het zo belangrijk is om leerlingen te laten ontwikkelen als mens. Ook op de politieschool staat die ontwikkeling als hele 'politiemens' centraal. En toch is het niet altijd makkelijk daar ruimte voor te maken in de les. Kanamori laat zien dat daar moed voor nodig is. De moed om te staan voor

de waarden die je belangrijk vindt en op het moment dat die waarden in het geding zijn te interveniëren. Daarin betoont Kanamori zich een ultieme coach. Hij lijkt precies te weten wat hij doet en welk effect het heeft. Hij pleegt een kleine ingreep, laat het los, kijkt wat er gebeurt en haakt daarop in. Zijn rol lijkt daardoor heel klein, maar is in wezen van groot belang voor de mensontwikkeling van zijn leerlingen. Zo kan het in elke context, dus ook op de politieschool. Een docent zegt: "Als ik merk dat een student heel ongenueanceerd spreekt, geef ik hem een podium – zelfs als ik weerstand voel. Pas dan kan ik open vragen stellen. Ik ben kritisch, maar met het doel om de mens te ontwikkelen in relatie tot zijn rol." Als studenten de praktijk in gaan, merken ze dat ook: zonder waarden kun je je werk niet goed doen. Dagelijks worden ze op de proef gesteld en vaak blijkt dan hoe lastig het is om anderen aan te spreken op die waarden. En toch ontwikkelen ze die moed. En winnen en passant respect en gezag. Net als Kanamori. ■

Met dank aan Bas Bruens en Kiki Breet, docenten mbo politiekunde.

*Ingrid van Reede van Oudtshoorn
Ingrid.vanReede@politieacademie.nl*